

Antonius-æblet

Af N. DULLUM

Sorten er fremkommet på Blangstergaard efter krydsning Wealthy × Cox's Orange. Den bar første gang frugt i 1932. Sorten blev sammen med andre krydsninger udplantet til iagttagelse under betegnelsen Blangstedgaard nr. 75 forskellige steder i landet.

Til trods for, at sorten ikke har været officielt anerkendt og navngivet, har den i nogle egne alligevel fået en vis udbredelse, ikke mindst på Lolland-Falster, og det er på denne baggrund, at den nu legaliseres og navngives.

I forståelse med professor Anton Pedersen har sorten fået hans fornavn i latiniseret form.

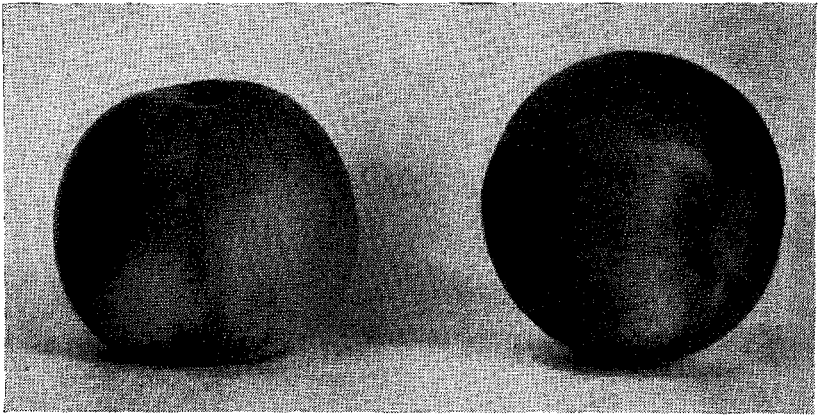
Kort karakteristik: Antonius er en ret frugtbar, sund sort med passende store, velformede, smukke frugter. Salgstjenlig fra alm. lager november-januar, fra kølerum indtil 1. marts.

Beskrivelse

Træet er middelkraftigt med en blød, noget overhængende vækst. Barken er på årsskuddene rødbrun med talrige gråhvide, aflange barkporer. Træet er noget tilbøjelig til at blive bart på de ældre grene. Skuddene er på den yderste halvdel tæt grådunede. Træet ikke særlig modtagelig for skurv og meldug. På svagtvoksende underlag noget tilbøjelig til kræft.

Bladene er glinsende, langovale, afrundede eller nedløbende ved basis. Bladstilken lang, mellem $\frac{1}{3}$ og $\frac{1}{2}$ af bladpladens længde. Den er på bladundersiden stærkt fremtrædende et stykke op i bladpladen, mod høst kraftigt rødfarvet. Akselblade veludviklede.

Blomsterknopperne aflange, spidse. Blomstring midt i sæsonen. Sorten er frugtbar. Ingen særlig ømfindtlighed overfor sprøjtemidler iagttaget.

Antonius-æblet

Frugten er middelstor til stor, 5,5-6,5 cm høj og 6,5-8,0 cm bred. Formen er rundagtig (undertiden en smule skæv) og meget regelmæssig. Bugen lidt under midten. Stilkenden ret bred, mod bægeret en smule tilspidset. Frugterne meget ensartede af form. Bægeret lille til middelstort, oftest helt lukket. Æbler med halvåbent bæger kan dog forekomme. Bægerblade lange, smalle, fra midten tilbagebøjede. Bægerhulen lille, ret flad, ofte med mindre ribber, som dog sjældent når randen, der som regel er helt jævn. Bægerrøret snævert, tragtformet indsnøret, kan nå helt ned til kamrene. Griflerne lange, fæstet ved spidsen af kernehuset, frie. Støvdragerne midtstillede.

Stilken er tynd, middellang 1-2,5 cm. Stilkhulen dyb, snæver, undertiden med grov rustbelægning. Tilløb til valk kan forekomme, men sjældent.

Huden. Grundfarve lys grøn, ved modenhed smuk gul. Dækfarve livlig rød mere eller mindre udbredt. Ved modenhed er æblet meget smukt gul-rødt. Hudpunkter lysgrå, lidet fremtrædende. Ved træmodenhed er frugten ret kraftig dugget af voks. Huden midtelyk, tåler godt håndtering, lidt fedtet.

Kødet hvidt med grønligt skær, fast, knasende, ret saftigt. Karstrengene grønne. Smagen er sød-syrlig, frisk med god – omend ikke kraftig aroma. Duft svag. Godt spiseæble.

Kernehuset lille, løgformet. Kamrene delvis åbne, væggene glatte, grønne. Kernerne middelstore, lysbrune, ægformede med ganske kort spids.

Modningstid. Plukketjenlig midt i september. Spisemodent fra midten af oktober. På ventileret lager er sæsonen november-januar, i kølerum kan den udstrækkes til 1. marts. Sorten synes ikke egnet for alm. kulsyrelagring, iden den allerede sidst i marts er udsat for angreb af centerråd.

Handelskvaliteten må betegnes som god. Frugten er passende stor, meget regelmæssig og med særdeles attraktivt ydre.